

[Viggo Starcke.]

for, at der skal foretages en forhøjelse af de danske toldsatser, samtidig med at liberaliseringen finder sted.

Det ærede medlem af det andet høje ting, landstingsmand Moesgaard, har på generalforsamlingen i De københavnske Købmandsforeninger den 24. april kaldt den højtærede handelsministers forslag for „et blændværk“. Han har oplyst, at f. eks. julenødder, som koster 6—7 kr. pr. kg i import, vil få en skat lagt ovenpå prisen på 12—14 kr. uden avance, således at 1 kg nødder vil komme op i en pris på 25 kr. For at der ikke skal være nogen tvivl, udtaler den højtærede finansminister i den økonomiske årsoversigt side 46, at kun ved bibeholdelsen af en meget effektiv begrænsning af importen af de ikke-liberaliserede varer, som først og fremmest består af bearbejdede varer, der direkte eller indirekte kan træde i stedet for de hjemmeproducerede varer, har man kunnet opretholde ligevægten på betalingsbalancen. Her foreligger der altså fuld tilståelse fra den højtærede minister. Føjes dertil, at der fra loven netop for et par år siden fjernedes den indledende passus i formålsparagraffen, som bemyndigede ministeren til at tage beskyttelsesmæssige og produktionsmæssige hensyn — den passus, som blev fjernet væsentlig ved indsats af det daværende medlem hr. Bue Bjørner —, så vil der være god grund for statsministeren til at se lidt bedre efter sin handelsminister i fremtiden eller anskaffe sig en bedre minister.

Som et eksempel fremdrager den ansete grosserer Henri Jacobsen i „Politiken“ for 18. april det skændige forhold ved liberaliseringen af garner. Han kaldte sin artikel: „Liberalisering — Spilfægteri!“ og påpegede at garner i realiteten længe har været frigivet, netop med undtagelse af strikkegarner, for industrien har fået tildelt alt, hvad den har ønsket, således at planen om at afvikle deponeringsordningen for tekstilimporten i løbet af et år med undtagelse af strikkegarn for ikke at påføre den hjemlige produktion konkurrence udefra, af grosserer Jacobson kaldes „uværdig“. Det er uværdigt, siger han, at foretage en sådan manøvre, „som man vel næppe kan give en mildere betegnelse end spilfægteri.“

Ordet spilfægteri er et ord, der betyder noget i retning af humbugsmageri, og beskyldningen er fremsat offentligt overfor den højtærede handelsminister. Det er i virkeligheden en hjerteløs humbugspolitisk, som de konservative prøver at lokke det troskyldige venstreparti og dets lige så troskyldige statsminister med til. Her på denne talerstol stod

jo den nuværende højtærede indenrigsminister hr. Aksel Møller kort forud for valget i 1950 og sagde de kendte ord, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard citerede i sin udmærkede tale nu, ordene om, at der under en videre liberalisering ikke skal finde en forhøjelse af Danmarks toldsatser sted. Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigsminister: Var ministerens udtalelser ikke rigtigt citeret, således som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard citerede dem? Talte den højtærede indenrigsminister ikke dengang på sit partis vegne og måske endogså på partiet venstres vegne, fordi han sagde: „Vi er enige i“? Vil den højtærede indenrigsminister oplyse, om regeringspartierne ikke har samlet stemmer ved valget på dette grundlag, om de dermed har agtet at føre deres vælgere bag lyset, om de har meddelt kongen dette forhold, før de fik overdraget at danne den såkaldte liberaliseringsregering, og om den højtærede indenrigsminister agter at sætte sin stilling ind på, at han ikke gøres til en mand, hvis ord man i fremtiden ikke kan lægge nogen videre vægt på. Alligevel har den højtærede handelsminister, efter at have skiftet over fra posten som formand for Industrirådet, ved en ihærdig propaganda, understøttet af store pengemidler, prøvet at bilde befolkningen ind, at man ikke kan videreføre liberaliseringen, uden at man samtidig forhøjer eller ajourfører toldsatserne, altså netop det, som den højtærede indenrigsminister på de nuværende regeringspartiers vegne lovede ikke skulle finde sted.

Gamle Peder Laale har et ordsprog, som jeg beder om tilladelse til at citere. Han siger: „Kaste ulv i Jordan flod, han siger dog: lam! lam!“ Dette ordsprog ser også ud til at gælde for de konservative. Trods de klareste erklæringer fra deres mest ansvarlige og ansete økonomiske ordfører, trods proklameringer om liberalisering, trods proklameringer om liberalisering uden told, så glammer de konservative efter at være steget op af det lutrende liberaliseringsbad: Told! told!

For kort tid siden spurgte det ærede medlem hr. Tholstrup på Industrirådets generalforsamling, om man kunne få oplysninger om en post på 484 000 kr., altså næsten en halv million kroner, som var anvendt bl. a. til agitation og propaganda. Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte Industrirådets formand, om man kunne oplyse, om de to nuværende regeringspartier havde modtaget tilskud af disse beløb. Jeg vil gerne tillade mig at rette det spørgsmål til den højtærede handelsminister som tidligere formand for